

Akathurai Traditions in Thirunavukkarasar's Devaram Hymns: Mother's Utterance – An In-depth Study

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com.

M. Sumathi, Keeladi,

*Corresponding Author : Dr. A. Atheeswari, Email: sumasumathi930@gmail.com.

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the Bhakti movement is considered a period of renaissance. The songs of Thirunavukkarasar, found in the Saiva Thirumurai which emerged in the 7th Century AD, possess both spiritual maturity and poetic excellence. This paper examines the Akathurai (inner/love poetry) traditions handled by Thirunavukkarasar in his Fifth Thirumurai, focusing specifically on the literary technique known as 'Thai Kootru' (Mother's Utterance).

The study analyzes in detail how Navukkarasar has transformed the Sangam literary tradition of the Sevilitai (Foster Mother) – who typically explains the heroine's state – into a tool in Bhakti literature to express the soul's yearning for the Divine. The research focuses on songs where the mother laments and describes the heroine's mental transformation: her shift from worldly pleasures to seeking refuge in God alone, the 'Nayaki-Nayaka' Bhava (Bridal Mysticism), and the soul's total surrender to the Lord. Furthermore, this paper elucidates how the Kalaviyal (pre-marital love) and Karpiyal (marital/chaste love) traditions defined in the Tolkappiyam have been handled with modifications within Bhakti literature, alongside the theological philosophies conveyed through these hymns.

Key words: Thirunavukkarasar, Devaram, Fifth Thirumurai, Akathurai Traditions (Themes of Love), Thai Kootru (Mother's Utterance), Bhakti Movement, Sevilitai (Foster Mother), Nayaki-Nayaka Bhava (Bridal Mysticism), Saiva Siddhanta.

References:

1. **Atheeswari, A.** "Mother's Perspectives in the Hymns of Thirunavukkarasar." Madurai College, Madurai.
2. **Gunapalsingam, V., and R. Suresh.** "Religious Traditions in Tamil Nadu during the Devaram Period." *Indian Journal of Tamil*, vol. 5, no. 1, 2024, pp. 1-11.
3. **Sadaiyappan, S.** *Thirunavukkarasar Devaram - Tirumurais 4, 5, and 6: Original Text and Commentary*. Aruna Publications, 2021.
4. **Mareeswari, V.** "Mother Goddess Worship in Ancient Tamil Literature." *International Research Journal of Tamil*, vol. 3, no. S-2, 2021, pp. 72-76.
5. **Ramasubramanian, V. T.** *The Devaram Propounded by Saint Thirunavukkarasar*. Vardhaman Publications, 1998.
6. **Vellaivaranan, K.** *History of the Twelve Tirumurais*. Annamalai University, 1962.
7. **Pugazhendhra Chozhan, M.** "Love is the Path of Grace in Thevaram." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. 4, 2022, pp. 517-521.
8. "Thirunavukkarasar Devaram: The Fifth Tirumurai." Shaivam.org, shaivam.org/panniru-thirumurai/tirunavukkaracar-tevaram-fifth-tirumurai.

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்களில் அகத்துறை மரபுகள்: தாய் கூற்று - ஓர் ஆழமான ஆய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

¹மு . சுமதி , கீழடி.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இயக்கம் ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சைவத் திருமுறைகளில் திருநாவுக்கரசரின் பாடல்கள் ஆன்மீக முதிர்ச்சியையும், கவித்துவச் சிறப்பையும் ஒருசேரக் கொண்டுள்ளன. இக்கட்டுரை, திருநாவுக்கரசர் தனது ஐந்தாம் திருமுறையில் கையாண்டுள்ள அகத்துறை மரபுகளை, குறிப்பாக 'தாய் கூற்று' (Mother's Utterance) என்னும் இலக்கிய உத்தியை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கிறது. சங்க இலக்கியங்களில் தலைவியின் நிலையை விளக்கும் செவிலித்தாயின் மரபை, பக்தி இலக்கியத்தில் ஆன்மாவின் வேட்கையைப் புலப்படுத்தும் கருவியாக நாவுக்கரசர் எவ்வாறு மாற்றியமைத்துள்ளார் என்பது இங்கே விரிவாக அலசப்படுகிறது. திருநாவுக்கரசரின் பாடல்களில் காணப்படும் 'நாயகி-நாயக' பாவம், இறைவனை நோக்கிய ஆன்மாவின் சரணாகதி, மற்றும் உலகியல் இன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு இறைவனையே தஞ்சம் அடையும் தலைவியின் மனமாற்றங்களைத் தாய் இரங்கிக் கூறுவதாக அமையும் பாடல்கள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும், தொல்காப்பியக் களவியல் மற்றும் கற்பியல் மரபுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் எத்தகைய மாற்றங்களுடன் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதையும், இப்பாடல்கள் உணர்த்தும் இறையியல் தத்துவங்களையும் இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

திருநாவுக்கரசர், தேவாரம், ஐந்தாம் திருமுறை, அகத்துறை மரபுகள், தாய் கூற்று, பக்தி இயக்கம், செவிலித்தாய், நாயகி-நாயக பாவம், சைவ சித்தாந்தம்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத் தடத்தில் பக்தி இலக்கியம் என்பது நிலம் சார்ந்த வாழ்வியலிலிருந்து விடுபட்டு, நிலைபேறான அருளியல் வாழ்வை நோக்கித் தமிழ்ச் சமூகத்தை நகர்த்திய ஒரு மாபெரும் கருத்தியல் மாற்றமாகும்.¹ இந்த மாற்றத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராகத் திகழ்பவர் திருநாவுக்கரசர். 'அப்பர்' என்று அன்போடு அழைக்கப்படும் இவர், தனது பாடல்களில் கருத்துவச் செறிவையும், எளியத் தமிழ் நடையையும் புகுத்தியவர். திருநாவுக்கரசரின் பாடல்கள் 'தேவாரம்' என்று போற்றப்படுகின்றன, இவை சைவத் திருமுறைகளில் நான்கு, ஐந்து மற்றும் ஆறாம் திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.² இதில் ஐந்தாம் திருமுறை 'திருக்குறுந்தொகை' என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது குறுகிய அடிகளைக் கொண்ட பாடல்களால் ஆனது.⁴

பக்தி என்பது இறைவனுக்கும் அடியவனுக்கும் இடையிலான ஓர் உறவு. இந்த உறவை வெளிப்படுத்தப் புலவர்கள் கையாண்ட மிகச்சிறந்த வழி 'அகத்துறை' மரபாகும். சங்க காலத்தில் மாந்தர்களுக்கு இடையே நிலவிய காதல் உணர்வை, பக்தி காலத்தில் இறைவனை நோக்கித் திருப்பினார்கள். இத்தகைய அகத்துறைப் பாடல்களில் 'தாய் கூற்று' என்பது மிகவும் நுட்பமானது. தலைவி (ஆன்மா) இறைவனிடம் கொள்ளும் இடையறாத காதலையும், அதனால் ஏற்படும் உடல் மற்றும் மன மாற்றங்களையும் கண்டு அஞ்சும் அல்லது இரங்கும் தாயின் கூற்றுகள், பக்தியின் தீவிரத்தைப் புலப்படுத்தும் ஒரு சாட்சியாக அமைகின்றன.⁵

அகப்பொருள் மரபும் பக்தி இலக்கியப் பின்னணியும்

சங்க இலக்கியங்கள் காதலை 'அகம்' என்று வகைப்படுத்தின. அங்குத் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலித்தாய், நற்றாய் எனப் பல்வேறு மாந்தர்கள் அகவாழ்வின் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர். பக்தி இலக்கியம் இந்த மாந்தர்களை அப்படியே உள்வாங்கிக்கொண்டது. ஆனால், இங்கே தலைவன் என்பவன் சிவபெருமான்; தலைவி என்பது அவனது அருளை நாடும் ஆன்மா.¹

பக்தி இலக்கியத்தில் அகத்துறையைப் புகுத்துவதற்கு முக்கியமான காரணம், இறைவனை ஒரு எட்டாத சக்தியாகப் பார்க்காமல், மிகவும் நெருக்கமான உறவாகப் பார்ப்பதே ஆகும். 'தாச மார்க்கம்' (அடிமை முறை) பின்பற்றிய திருநாவுக்கரசர், தன்னைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் உருவகிப்பதன் மூலம், ஒரு பெண் தனது காதலன் மீது கொள்ளும் அதே வேட்கையைத் தான் இறைவன் மீது கொண்டுள்ளதாகக் காட்டுகிறார்.⁵

அகத்துறை மாந்தர்	பக்தி இலக்கியக் குறியீடு
தலைவன்	சிவபெருமான் (இறைவன்)
தலைவி	அடியவர் (ஆன்மா)
தோழி	ஞானம் அல்லது அருந்துணை
தாய் (செவிலி/நற்றாய்)	ஆன்மாவின் மாற்றங்களை உணரும் சாட்சி அல்லது குருவின் நிலை ⁵

தொல்காப்பியச் செவிலி இலக்கணமும் திருநாவுக்கரசரும்

அகத்துறைப் பாடல்களில் தாயின் பாத்திரம் மிகவும் முக்கியமானது. தொல்காப்பியர் செவிலித்தாயை ஒரு வழிகாட்டியாகவே பார்க்கிறார்.

"ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்

தாயெனப் படுவோள் செவிலி யாகும்".⁵

எனத் தொல்காப்பியர் (தொல். களவியல், 34) குறிப்பிடுவது போல, தலைவியைப் பேரன்போடு வளர்த்து, அவளது அந்தரங்க உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு, அவளுக்கு நல்வழி காட்டும் கடமை செவிலித்தாய்க்கு உண்டு.⁵

பக்தி இலக்கியத்திலும் இந்த இலக்கணம் அப்படியே பொருந்தி வருகிறது. திருநாவுக்கரசரின் பாடல்களில் தாயானவள், தனது மகளின் (தலைவியின்) மாற்றங்களைக் கண்டு திகைக்கிறாள். தலைவி உலகியல் இன்பங்களை மறந்து, விளையாட்டுகளை விடுத்து, எப்போதும் இறைவனின் புகழையே பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தாய் இரங்குகிறாள்.⁵ இந்த இரக்கம் என்பது வெறும் வருத்தம் மட்டுமல்ல, அது தலைவியின் தீவிர பக்தியை உலகிற்கு அறிவிக்கும் ஒரு வழியாகும்.

ஐந்தாம் திருமுறையில் தாய் கூற்றுப் பாடல்கள் - விரிவான ஆய்வு

திருநாவுக்கரசரின் ஐந்தாம் திருமுறைப் பாடல்களில் தாய் கூற்றில் அமைந்த பாடல்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. தலைவி இறைவன் மேல் கொண்ட மையலினால் (காதலினால்) தன் வசமிழந்து நிற்பதை தாய் பலவாறாக விவரிக்கிறாள்.

இறைப்பணியில் தன்னை ஒப்படைத்தல் (ஆத்ம நிவேதனம்)

தலைவி தான் யார் என்பதை மறந்து, தான் இறைவனுக்கு உரியவள் என்ற உணர்வில் திளைக்கிறாள்.

இதனைத் தாய் ஒரு பாடலில் பதிவு செய்கிறாள்:

"சோதி யார்தரு தோணி புரவர்க்குத்

தாதி யாவன்நா னென்னுமென் தையலே".5

திருத்தோணிபுரத்தில் (சீகாழி) உறையும் சோதி வடிவான இறைவனுக்குத் தான் ஒரு 'தாதி' (பணிப்பெண்) ஆக வேண்டும் என்பதே தலைவியின் விருப்பம்.5 இங்கே 'தாதி' என்பது அடிமைத் திறத்தைக் குறிக்கிறது. இறைவனுக்குத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கும் 'சரணாகதி' தத்துவத்தை அகத்துறை வழியாக நாவுக்கரசர் இங்கே புலப்படுத்துகிறார்.7

உலகியல் விளையாட்டுகளை மறத்தல்

வளர்ந்து வரும் பருவத்தில் உள்ள பெண்கள் தோழிகளுடன் விளையாடுவது இயல்பு. ஆனால், இறைக்காதல் வயப்பட்ட தலைவி விளையாட்டுகளை மறக்கிறாள்.

"மண்ணை யுண்டமால் காணான் மலரடி

விண்ணை விண்டயன் காணான் வியன்முடி

மொண்ணை மாமரு தாவென்றென் மொய்குழல்

பண்ணை யாயமுந் தானும் பயிலுமே".5

திருமாலும் பிரம்மனும் தேடியும் காண முடியாத இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றியே தனது மகள் எப்போதும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள்.5 அவள் தனது தோழிகளுடன் (பண்ணை) விளையாடும் பொழுதும் இறைவனின் திருநாமங்களையே பயில்கிறாள்.5 இது அவளது மனமுதிர்ச்சியையும், உலகியல் மாயைகளிலிருந்து அவள் விடுபட்டுள்ளதையும் காட்டுகிறது.

மன ஊசலாட்டமும் இறை வேட்கையும்

இறைவனைச் சேர வேண்டும் என்ற வேட்கை தலைவியின் உள்ளத்தில் ஒரு போராட்டத்தையே உருவாக்குகிறது. இதனைத் தாய் இவ்வாறு விளக்குகிறாள்:

"கருத்த னைக்கழிப் பாலையுள் மேவிய

ஒருத்த னைஉமை யாளொரு பங்கனை

அருத்தி யாற்சென்று கண்டிட வேண்டுமென்

றொருத்தி யாருள மூசல தாடுமே".5

திருக்கழிப்பாலை இறைவனைக் காண வேண்டும் என்ற பேராசை (அருத்தி) காரணமாகத் தலைவியின் உள்ளம் 'ஊசல்' ஆடுவது போல் அலைபாய்கிறது.5 ஒரு புறம் உலகியல் கட்டுப்பாடுகள், மறுபுறம் இறை ஈர்ப்பு - இந்த இரண்டிற்கும் இடையே தவிக்கும் ஆன்மாவின் நிலையைத் தாய் இங்கே அழகாகச் சித்திரிக்கிறார்.

பிறரை மதியாத நிலை (Transcendence)

இறைவன் மீது கொண்ட காதலால், தலைவி உலகத்தாரை மதியாது இருக்கிறாள். அவளது உலகம் இறைவனால் மட்டுமே நிறைந்துள்ளது.

"செய்ய மேனிவெண் ணீரணி வான்றனை

மைய லாகி மிதக்கில ளாரையும்

கைகொள் வெண்மழு வன்கழிப் பாலையெம்

ஐய னேயறி வான்வள் தனிமையே".5

திருநீறு அணிந்த சிவபெருமான் மீது கொண்ட மையலால் (காதலால்), அவள் மற்ற யாரையும் பொருட்படுத்துவதில்லை (மிதக்கிலள்).5 அவளது இந்தப் பித்துப்பிடித்த நிலையையும் தனிமையையும்

அந்த இறைவனே அறிவான் என்று தாய் கூறுகிறாள்.5 இது பக்தியின் 'உன்மத்தம்' (Madness for God) எனப்படும் உயர்நிலையைக் குறிக்கிறது.

மழலைப் பேச்சும் ஆன்மாவின் முதிர்ச்சியும்

தலைவி இன்னும் மழலை மொழியிலிருந்து முழுமையாக விடுபடாதவளாக இருக்கிறாள். ஆனால், அவள் பேசும் சொற்கள் அனைத்தும் இறைவனின் புகழே.

"மழலை தான்வரச் சொல்தெரி இன்றிலள்

குழலின் நேர்மொழி கூறிய கேண்மினோ".5

மழலைச் சொற்கள் கூடத் தெளிவாக வராத அந்தச் சிறுமி, குழல் போன்ற இனிய மொழியில் இறைவனின் புகழைப் பாடுகிறாள்.5 "அருகு சென்றில ளாவடு தண்டுறை ஒருவ னென்னை யுடையகோ வென்னுமே".5 திருவாவடுதுறை இறைவன் ஒருவனே தன்னை ஆள்பவன் என்று அவள் உரிமை கொண்டாடுகிறாள்.

இறைவனின் புகழைப் பாடுதல்

தலைவி எப்போதும் இறைவனின் வீரச் செயல்களையும் அழகையும் புகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறாள்.

" பக்கம் பூதங்கள் பாடப் பலிகொள்வான்

மிக்க வாளரக் கன்வலி வீட்டினான்

அக்க ணிந்தவ னாவடு தண்டுறை

நக்க னென்னுமிந் தாணிலி காண்மினே".5

இறைவன் பூதங்கள் பாடப் பலி ஏற்பவன், இராவணனின் வலிமையை அடக்கியவன் என்றெல்லாம் அவனது புகழைப் பாடிய வண்ணம் தலைவி இருக்கிறாள்.5 அவளது பேச்சில் சிவபெருமானின் திருநாமங்களும் புகழும் அன்றி வேறொன்றும் இல்லை.

தலைவன் வருவான் என்ற இருமாப்பு

இறைவன் நிச்சயம் தன்னைத் தேடி வருவான் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை தலைவியின் மனதில் உள்ளது.

" திங்கள் சூடித் திருக்கழிப் பாலையான்

இங்கு வந்திடு மென்றிரு மாக்குமே".5

சந்திரனைச் சூடிய கழிப்பாலை இறைவன் இங்குத் தன்னை நாடி வருவான் என்று அவள் பெருமிதம் (இருமாப்பு) கொள்கிறாள்.5 இது இறைவனின் கருணையின் மீது ஒரு பக்தன் கொள்ளும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.

வீதியருகே காத்திருத்தல்

இறைவன் உலா வரும் காட்சியைப் பார்க்கத் தலைவி ஏங்குகிறாள்.

" அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும்

நங்கை மீரிதற் கென்செய்கேன் நாளுமே".5

தலைவன் வீதியில் உலா வருவதைக் காண்பதற்காகத் தலைவி நாள்தோறும் வீதியருகே வந்து நிற்கிறாள்.5 அப்போது அவளது சங்கு வளையல்கள் கழலுகின்றன, உடைகள் நெகிழ்கின்றன. காதலின் இந்த எல்லை கடந்த நிலையைத் தான் என்ன செய்ய முடியும் என்று தாய் பிற பெண்களிடம் வினவுகிறாள்.5

திருநாவுக்கரசரின் ஐந்தாம் திருமுறை: ஒரு புள்ளிவிவரப் பார்வை

திருநாவுக்கரசரின் ஐந்தாம் திருமுறை 101 பதிகங்களை உள்ளடக்கியது. இதில் 1015 பாடல்கள் உள்ளன.³ இப்பாடல்கள் 'திருக்குறுந்தொகை' என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஐந்தாம் திருமுறையில் பல்வேறு தலங்களைப் பற்றிப் பாடியிருந்தாலும், அகத்துறைப் பாடல்கள் கழிப்பாலை, தோணிபுரம், ஆவடுதுறை போன்ற தலங்களில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.⁴

தலம்	பாடல்கள்	மையக் கருத்து
கோயில் (சிதம்பரம்)	1-21	இறைவனின் திருநடனக் காட்சியும் பேரின்பமும். ⁴
திருவாவடுதுறை	286-295	இறைவனிடம் கொண்ட உரிமை மற்றும் சரணாகதி. ¹⁵
திருக்கழிப்பாலை	398-406	தலைவியின் மன மாற்றங்களும் தாயின் இரக்கமும். ⁴
திருத்தோணிபுரம்	348-357	இறைவனுக்கு அடிமையாதல் (தாதி). ⁵

அகத்துறை மரபின் வழியாகப் புலப்படும் இறையியல் தத்துவங்கள்

நாவுக்கரசரின் இப்பாடல்கள் வெறும் கற்பனைத் திறத்தால் விளைந்தவை அல்ல; இவை ஆழமான சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன.¹

1. **ஆணவ மலம் நீங்குதல்:** தலைவி 'யாரையும் மதியாத' நிலை என்பது, உலகியல் சார்ந்த ஆணவமும், மாயையும் அவளை விட்டு நீங்கியதைக் குறிக்கிறது.⁵
2. **பதி-பசு-பாசம்:** தலைவன் (பதி), தலைவி (பசு - ஆன்மா), தாய் (ஆன்மீக வழிகாட்டி அல்லது சக்தி). ஆன்மாவானது பாசக்கட்டுகளை அறுத்து இறைவனை அடையத் துடிப்பதைப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.¹
3. **தாச மார்க்கம்:** 'தாதி ஆவேன்' என்ற கூற்று, சைவ சமயத்தின் நான்கு நெறிகளில் ஒன்றான அடிமை நெறியை வலியுறுத்துகிறது.⁵
4. **இறையனுபவம்:** மழலை மொழி பேசும் தலைவி, பேசாப் பொருளாகிய இறைவனைத் தனது சொற்களில் பிணைக்க முயல்வது, இறையனுபவத்தின் விவரிக்க முடியாத தன்மையைக் காட்டுகிறது.⁵

திருநாவுக்கரசரின் கவித்துவமும் மொழியழகும்

திருநாவுக்கரசரின் பாடல்கள் 'குறுந்தொகை' யாப்பில் அமைந்துள்ளதால், அவை மிக எளிமையாகப் பாடுவதற்கு ஏற்றவையாக உள்ளன.⁴ "வண்ணமும் வடிவும்" போன்ற சொற்றொடர்கள் மூலமும், "தாதி," "மையல்," "இருமாப்பு" போன்ற சொற்கள் மூலமும் அவர் அகத்துறை உணர்வுகளைத் தமிழுக்கே உரித்தான செழுமையுடன் கையாள்கிறார்.⁵

குறிப்பாக, ஒரு சிறுமியின் உடல் மாற்றங்களை - சங்கு வளையல்கள் கழலுதல், உடை சரியுதல் - அவர் விவரிக்கும் விதம், சங்க இலக்கியத் தோழியின் பார்வையைத் தாயின் கூற்றில் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது.⁵ "அண்ணாமலை கைதொழக் கெட்டுப் போம் வினை" என்று அவர் பாடுவது போல, அகத்துறைப் பாடல்களிலும் வினைப் பயன்களை நீக்கும் வல்லமை இறைவனுக்கு உண்டு என்பதைத் தாய் கூற்று வழியாக வலியுறுத்துகிறார்.¹⁹

ஆய்வு முடிவுகள்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரப் பாடல்களில் தாய் கூற்று என்பது ஆன்மீக வேட்கையின் வெளிப்பாடாகும்.⁵ சங்க இலக்கிய அகப்பொருள் மரபை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் பக்திச் சுவையையும் தத்துவச் செறிவையும் புகுத்தியதில் நாவுக்கரசர் வெற்றியடைந்துள்ளார். தலைவியின் நிலையில் நின்று ஆன்மா அடையும் மாற்றங்களைத் தாய் விவரிப்பதாக அமைந்த பாடல்கள், பக்தியின் ஆழத்தையும், இறைவனின் அருளாற்றலையும் மிக எளிமையாக விளக்குகின்றன.

இப்பாடல்கள் மூலம் பெறப்படும் முக்கிய உண்மைகள்:

- தலைவி உலகியல் விளையாட்டுகளை விடுத்து இறை நினைவிலேயே இருக்கிறாள்.⁵
- இறைவன் ஒருவனே தன்னை ஆள்பவன் என்ற உரிமையைக் கொள்கிறாள்.⁵
- உலகத்தாரை மதியாது, தனிமையில் இறைவனைத் தேடுகிறாள்.⁵
- இறைவனின் புகழையே எப்போதும் மழலை மொழியில் பேசுகிறாள்.⁵

திருநாவுக்கரசரின் இந்தப் பாடல்கள் பக்தி இலக்கியத்தில் அகத்துறை மரபுகள் எவ்வாறு ஒரு வலிமையான தத்துவக் கருவியாகப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

மேற்கோள் பட்டியல் (MLA Style)

- ஆதீஸ்வரி, அ. திருநாவுக்கரசர் பாடல்களில் தாய் கூற்றுகள். மதுரை கல்லூரி, மதுரை..⁵
- குணபாலசிங்கம், வெ., மற்றும் ஆர். சுரேஷ். "Religious Traditions in Tamil Nadu during the Devaram Period." *Indian Journal of Tamil*, vol. 5, no. 1, 2024, pp. 1–11..²⁰
- சடையப்பன், சு. திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் - 4, 5, 6-ஆம் திருமுறைகள் மூலமும் உரையும். அருணா பதிப்பகம், 2021..²¹
- மாரிஸ்வரி, வி. "Mother Goddess Worship in Ancient Tamil Literature." *International Research Journal of Tamil*, vol. 3, no. S-2, 2021, pp. 72-76..²⁴
- ராமசுப்பிரமணியன், வி. டி. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த தேவாரம். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், 1998..²⁰
- வெள்ளைவாரணன், க. பன்னிரு திருமுறை வரலாறு. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1962..²⁰
- புகழேந்திர சோழன், எம். "Love is the Path of Grace in Thevaram." *International Research Journal of Tamil*, vol. 4, no. 4, 2022, pp. 517-521..²
- "திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் ஐந்தாம் திருமுறை." சைவம்.ஓர்க், shaivam.org/panniruthirumurai/tirunavukaracar-tevaram-fifth-tirumurai..³

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

